

Arrest

nr. 63 540 van 21 juni 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leoonse nationaliteit te zijn, op 13 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BOERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierraleoonse nationaliteit te bezitten en christen te zijn. U bent geboren in Freetown op 14 oktober 1978. U bent van Temne afkomst.

Uw vader (T.A.-H.B.) was lid van de Poro gemeenschap in het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh. Hij overleed rond 1997 in de burgeroorlog. In 2008 vroegen de ouders uit het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh u om uw vaders positie in de Poro gemeenschap in te nemen. U weigerde dit, waarop leden van de Poro gemeenschap naar het huis van uw vader kwamen en ze u meenamen naar het bos. Daar werd u vastgebonden. U huilde en een man die u hoorde, bevrijdde u. U vluchtte weg uit het bos en vertrok naar Freetown. In Freetown liet u uw wonden verzorgen en zocht u naar een mogelijkheid om het land te ontvluchten. U verliet Sierra Leone in de eerste week van juni 2010. Op 21 juni 2010 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of uit een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van bedreigingen door leden van de Poro gemeenschap ten gevolge van uw weigering om uw vader op te volgen als lid van de Poro gemeenschap (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 13 december 2010, hierna gehoor CGVS, pp.6-12). Volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u erg onwetend bent betreffende de Poro gemeenschap in het geheel én de opvolging van uw vader als lid van de Poro gemeenschap in het bijzonder.

U verklaarde dat de ouderen van het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh u in 2008 voor het eerst vertelden dat u uw vader (T.A.-H.B.) moest opvolgen als lid van de Poro gemeenschap in het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh (zie gehoor CGVS, p.6). U gaf echter aan dat uw vader reeds in 1997 overleed (gehoor CGVS, p.2). Het is opmerkelijk dat de ouderen van het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh pas elf jaar na het overlijden van uw vader voor het eerst zouden aangeven dat u uw vader moest opvolgen als lid van de Poro gemeenschap (gehoor CGVS, p.6). Toen u hiernaar gevraagd werd op het Commissariaat-generaal repliceerde u dat de mensen toen terugkwamen van de oorlog en het een tijdje duurde voordat ze u benaderden (zie gehoor CGVS, p.6). Dit is echter geen afdoende uitleg waarom ze er pas elf jaar na de dood van uw vader op zouden aandringen dat u uw vader binnen de Poro zou opvolgen daar de burgeroorlog reeds sinds 18 januari 2002, zes jaren eerder, officieel als beëindigd verklaard werd (zie documentatie in het administratieve dossier). Overigens kunt u niet specificeren wanneer men u precies vroeg om toe te treden (gehoor CGVS, p.6). U gaf verder aan dat u uw vader niet wilde opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, omdat ze mensen folteren en duivels dingen doen (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wie u vroeg om uw vader op te volgen als lid van de Poro gemeenschap in het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh, gaf u eerst aan dat het vele leden van de Poro gemeenschap waren en dat u ze niet allemaal kon opnoemen (gehoor CGVS, p.6). Naderhand gaf u twee namen van senior leden op, maar toen u gevraagd werd wat hun functie binnen de Poro gemeenschap was, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.6). Toen u gevraagd werd wat de rol die uw vader in de Poro gemeenschap speelde was, gaf u aan dat u enkel weet dat hij een belangrijke man was in de gemeenschap, maar dat u verder niets weet, omdat u geen lid was van de Poro gemeenschap (zie gehoor CGVS, p.7). Toen u verder gevraagd werd welke taken uw vader had in de Poro gemeenschap, gaf u aan dat u het niet weet (zie gehoor CGVS, p.7). Evenmin wist u hoe uw vader zijn plaats binnen de Poro gemeenschap had verkregen (gehoor CGVS, p.7). Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg wat van u verwacht werd na de opvolging van uw vader als lid van de Poro gemeenschap, ontweek u de vraag door aan te geven dat ze u aanvielen (zie gehoor CGVS, p.9). Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u niet weet wat van u verwacht werd, omdat u geen lid was (gehoor CGVS, p.9). **Men mag redelijkerwijs van u verwachten dat u minstens enige kennis hebt van de rol die uw vader in de Poro gemeenschap speelde én de taak die u zou moeten opnemen wanneer u lid van de Poro gemeenschap zou worden, daar het net dit was waartegen u zich verzette en waarom u, naar u beweerde, vervolgd werd en het land moest ontvluchten.** Toen de dossierbehandelaar u verder vroeg of u ooit met uw vader sprak over de Poro gemeenschap, gaf u aan van niet, omdat u wist dat uw vader lid was van de Poro gemeenschap (zie gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd waarom u er niet met uw vader over sprak, gaf u aan dat uw vader niets met u besprak (gehoor CGVS, p.7). Toen de dossierbehandelaar u confronteerde met het feit dat, naar u verklaarde, uw vader wist dat u hem zou moeten opvolgen en u vroeg of u het dan niet vreemd vond dat uw vader er nooit over sprak met u, ontweek u de vraag door te stellen dat hij er nooit over sprak met u (gehoor CGVS, p.8). Toen de dossierbehandelaar aanhaalde dat ook u wist dat u uw vader zou moeten opvolgen en u vroeg of u ooit aan uw vader zei dat u hem niet wilde opvolgen, gaf u aan van niet, omdat, naar u zei, u er geen probleem mee had. Toen de vraag herhaald werd, gaf u aan dat u jong was en u zich op school concentreerde (gehoor CGVS, p.8). **Daar zowel u als uw vader wisten dat volgens de regels van de Poro gemeenschap in het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh de zoon de vader moet opvolgen als lid van de Poro gemeenschap, kan men verwachten dat jullie spraken over deze opvolging én over de Poro gemeenschap op zich. Dat dit niet gebeurde en dat u uw vader nooit te kennen gaf hem niet te willen opvolgen, doet verdere twijfels rijzen bij uw asielrelaas waarin u aanhaalde dat u uw vader moest opvolgen als lid van de Poro gemeenschap.** Toen u gevraagd werd wat de Poro

gemeenschap is, gaf u eerst aan dat de tolk de vraag moest beantwoorden, omdat deze het ook zou weten (zie gehoor CGVS, p.7). Toen u erop gewezen werd dat de vraag aan u gesteld werd, gaf u aan dat het mensen zijn die samenkomen en dan zeggen: 'Ik ben lid van de gemeenschap.' (gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd wat de Poro gemeenschap doet, gaf u aan niet te weten wat ze doen, omdat u geen lid was (zie gehoor CGVS, p.7). Nadien vulde u aan dat ze rond Kerstmis zichzelf verwondden (zie gehoor CGVS, p.7). Toen u gevraagd werd waarom ze dat doen, gaf u wederom aan dat u het niet weet, omdat u geen lid bent (gehoor CGVS, p.7). Het feit dat u – zo goed als – niets weet van de Poro gemeenschap en u hierover uiterst vaag blijft, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas, temeer daar u zélf aangaf dat u met mensen sprak die lid waren van de Poro gemeenschap en dat deze personen u dingen uitlegden (zie gehoor CGVS, pp.7-11). **Men kan dan ook verwachten dat uw kennis betreffende de Poro gemeenschap groter is. Hetgeen duidelijk niet het geval is.**

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen - met name het feit dat de leden van de Poro gemeenschap in uw dorp wilden dat u uw vader als lid van de Poro zou opvolgen - niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade als gevolg hiervan.

U legde bij de Dienst Vreemdelingenzaken uw rijbewijs van Sierra Leone (met nummer DL000114765) voor. Dit document wijzigt niets aan voorgaande vaststellingen daar uw identiteit niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. Verder legde u een medisch attest (dd. 29 november 2010) opgesteld door dokter (H.) voor. Dit attest vermeldt dat u vanaf 30 november 2010 gedurende zes weken concentratieproblemen, vergeetachtigheid en sufheid kan ervaren als gevolg van medicatie die u dient te nemen. Uit het gehoorverslag van het gehoor op het Commissariaat-generaal op 13 december 2010 blijkt echter duidelijk dat u tijdens het gehoor over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikte om uw asielrelaas op een zelfstandige en functionele manier te verdedigen. U gaf overigens op geen enkel ogenblik tijdens het gehoor aan omwille van concentratie- of herinneringsproblemen niet te kunnen antwoorden op de u gestelde concrete vragen. Pas op het einde van het gehoor stelde u - hoewel u in het begin van het gehoor er uitdrukkelijk op gewezen werd het onmiddellijk te zeggen indien u een vraag niet begreep (zie gehoor CGVS, p.2) – dat u enkele vragen niet begreep (zie gehoor CGVS, p.12). Toen hier door het Commissariaat-generaal verder op in gegaan werd bleek deze bewering echter inhoudelijk totaal niet onderbouwd. Zo repliceerde u immers toen er u door het Commissariaat-generaal gevraagd werd welke vragen u dan niet begrepen had dat u een medisch attest hebt en dat u zich niet alles kan herinneren (zie verhoorverslag CGVS, p.12). Ook toen u een tweede keer gevraagd werd aan te geven welke vraag u niet begrepen had, stelde u het zich niet te herinneren (zie gehoor CGVS, p.12).

U legde geen documenten voor die een controle van uw reisweg mogelijk maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u een zwakke gezondheid hebt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aangaande de weigering van de hoedanigheid van vluchteling in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Verweerder gaat ervan uit dat, indien men niet beschikt over een uitgebreide en gedetailleerde kennis van een groepering, deze niet levensbedreigend is voor degene die er niet mee vertrouwd is. "Men kan niet eenduidig stellen dat het Joodse volk, de zigeuners, gehandicapten,... een zeer uitgebreide en gedetailleerde kennis hadden van de interne werking, gebruiken en doelstellingen van de Nazi's tijdens WO II." Verzoeker wenst de reden van zijn onwetendheid te verduidelijken. Hij wijst erop dat de Poro een geheim genootschap is. De interne werking en gebruiken zijn geheim voor buitenstaanders, leden hebben een strenge geheimhoudingsplicht en buitenstaanders worden op afstand gehouden. Ter staving brengt verzoeker een publicatie bij van UNHCR. De Poro is verweven met de gemeenschap in Sierra Leone. Alle hoge functionarissen in wetgevende, uitvoerende en rechtsprekende macht zijn lid van de Poro of hebben hiermee sterke banden. Bijgevolg zullen de excessen van de Poro niet snel een einde nemen. Verzoeker zal dan ook niet afdoende worden beschermd door de eigen overheid. Voorbeelden worden uitvoerig beschreven in het bijgebrachte stuk van UNHCR. Bovendien is verzoeker

christen en wordt in de bijdrage beschreven hoe christenen en moslims voorwerp zijn van actieve vervolging en gedwongen inwijdingen door de Poro. Daarnaast behoort verzoeker tot een groep die in het bijzonder door de Poro wordt gevisieerd, met name de *“financieel zwakkere jongeren die een geïsoleerd bestaan leiden in de hoofdstad Freetown”*. Hij is genoodzaakt in Freetown te verblijven daar dit de enige regio is waar men kan worden behandeld voor aids. Hij is HIV-besmet en legt ter staving een medisch attest neer. Er bestaat geen redelijke mogelijkheid om zich in eigen land te onttrekken aan vervolging door de Poro.

2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Op grond van de stukken van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat (i) het opmerkelijk is dat de ouders van het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh slechts elf jaar na het overlijden van verzoekers vader zouden hebben aangegeven dat verzoeker zijn vader diende op te volgen als lid van de Poro, alsmede dat zijn verklaring dat dit te wijten zou zijn aan de oorlog hiervoor geen afdoende uitleg vormt nu de oorlog reeds in januari 2002 officieel werd beëindigd (ii) verzoeker niet kon specificeren wanneer men precies vroeg om toe te treden (iii) gevraagd wie hem vroeg zijn vader op te volgen, hij eerst aangaf dat het vele leden van de Poro waren en hij hen niet allemaal kon opnoemen en vervolgens twee namen van senior leden opgaf doch hun functie binnen de Poro niet kon geven (iv) wanneer werd gevraagd naar de rol van zijn vader in de Poro, hij aangaf slechts te weten dat zijn vader een belangrijke man was in de gemeenschap maar dat hij verder van niets wist omdat hij geen lid was (v) hij evenmin wist welke taken zijn vader had in de Poro (vi) hij niet wist hoe zijn vader diens plaats binnen de Poro had verkregen (vii) hij ook niet kon aangeven wat van hem werd verwacht in de Poro. De commissaris-generaal stelt in dit kader terecht dat van verzoeker redelijkerwijze minstens enige kennis mag worden verwacht van de rol van zijn vader in de Poro en de taak die hij zou moeten opnemen wanneer hij lid zou worden daar dit net hetgeen was waartegen hij zich verzette en de reden vormt voor zijn beweerdte vervolging en vlucht.

Het is evenmin aannemelijk, gelet op verzoekers verklaring dat zowel hijzelf als zijn vader wisten dat volgens de regels van de Poro in het dorp Paiti Fu Mayopo Yelleh de zoon de vader moet opvolgen als lid van de Poro, dat zij nooit met elkaar zouden hebben gesproken over deze opvolging en verzoeker aan zijn vader nooit te kennen zou hebben gegeven dat hij deze niet wilde opvolgen.

Bovendien motiveert de commissaris-generaal terecht dat verzoeker, gevraagd wat de Poro is, eerst aangaf dat de tolk de vraag moest beantwoorden omdat deze het ook zou weten en, wanneer hem er vervolgens op werd gewezen dat de vraag aan hem werd gesteld, niets meer bleek te kunnen zeggen over de Poro dan dat het mensen zijn die samenkomen, zeggen dat zij lid zijn van de gemeenschap en zichzelf rond Kerstmis verwonden. Daarenboven kon hij niet aangeven waarom zij dit doen. Dat hij zo goed als niets weet van de Poro ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn relaas, te meer daar hij zelf aangaf dat hij met mensen sprak die lid waren van de Poro en dat deze mensen hem dingen uitlegden.

Verzoeker betwist de voormelde concrete vaststellingen niet doch tracht deze te vergoelijken door het poneren van de algemene stelling dat een gebrek aan kennis over een groepering niet betekent dat deze groepering niet levensbedreigend is en tot een verwijzing naar de geheimhoudingsplicht binnen de Poro. Deze uitleg is echter niet afdoende om zijn onwetendheid over de Poro te vergoelijken daar van

verzoeker kan worden verwacht, teneinde zijn persoonlijke veiligheidssituatie in te schatten, dat hij zich dienaangaande informeert.

Hoe dan ook gaat verzoeker in zijn betoog volledig voorbij aan de terechte vaststellingen dat het geheel niet aannemelijk is dat de ouderen van het dorp slechts elf jaar na het overlijden van zijn vader voor het eerst te kennen zouden geven dat hij zijn vader diende op te volgen, alsmede dat het gelet op zijn verklaring dat zowel hijzelf als zijn vader wisten dat volgens de regels de zoon de vader moet opvolgen als lid van de Poro, niet aannemelijk is dat zij nooit met elkaar zouden hebben gesproken over deze opvolging en hij aan zijn vader nooit te kennen zou hebben gegeven dat hij deze niet wilde opvolgen.

Gelet op het voorgaande kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen met de Poro. Bijgevolg is de verwijzing naar de bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie *in casu* niet dienstig. Deze informatie heeft geen betrekking op verzoekers persoon en is van louter algemene aard. Dergelijke algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Hij dient zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijft hier in gebreke.

Wat betreft de door verzoeker aangehaalde medische problemen dient te worden opgemerkt dat deze geen verband vertonen met één van de criteria zoals bepaald in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in een tweede middel de schending aan van artikel 2, 3, 5, 9 en 11 van het EVRM.

Door de weigeringsbeslissing van verweerder wordt hij geacht terug te keren naar zijn land van herkomst. Een beslissing waarbij een aidspatiënt wordt teruggestuurd naar een land waar geen afdoende medische zorg kan worden verleend in een veilige omgeving schendt artikel 2 van het EVRM. De martelpraktijken die samengaan met een gedwongen inlijving bij de Poro zijn in strijd met artikel 3 van het EVRM. Verzoeker loopt een reëel risico bij een terugkeer te worden ontvoerd zodat artikel 5 van het EVRM is geschonden. Hij is christen en christenen worden veelvuldig vervolgd door de Poro zodat artikel 9 van het EVRM in het gedrang is. Verzoeker moet vrij kunnen beslissen niet tot een bepaalde groepering toe te treden en de praktijken van gedwongen toetredingen tot de Poro zijn genoegzaam bekend zodat artikel 11 van het EVRM wordt geschonden. Bij een terugkeer staan verzoeker folteringen en onmenselijke behandelingen te wachten zodat de vereiste ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet is bewezen. *“Minstens folteren de Belgische vreemdelingeninstanties verzoeker door hem in de overtuiging te laten verkeren dat hij zal worden teruggezonden naar zijn vaderland (...)”*.

2.4. De schending van artikel 5, 9 en 11 van het EVRM kan niet dienstig worden aangevoerd daar de Raad, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, uitsluitend uitspraak doet over de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 2 en 3 van het EVRM stemmen inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op dezelfde elementen als degene aan de grondslag van zijn asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de sub 2.2. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas.

Betreffende de verwijzing naar zijn gezondheidstoestand dient te worden opgemerkt dat verzoeker, gelet op het gestelde in artikel 48/4, § 1, niet aantoont dat zijn medische problemen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich, zoals verweerder met recht repliceert, voor de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

Verzoeker voert voor het overige geen elementen aan en in het dossier kunnen evenmin elementen worden ontwaard waaruit blijkt dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Derhalve dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden ontzegd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS